

tweede decreet – maar dat bleef geheim: Goering kreeg het recht, Seyss-Inquart rechtstreeks instructies te geven op economisch gebied.

Diezelfde 19de mei nam Seyss-Inquart in Hitlers militaire hoofdkwartier in de Eifel zijn benoemingsoorkonde in ontvangst. Er vond een eerste gesprek plaats waarin Hitler, naar wij aannemen, de hoofdlijnen van het te voeren beleid uitstippelde. 'Führen Sie ein grosses Haus', zei hij nog. 'Nehmen Sie Ihre Frau mit, denn ich möchte dass Sie sich mit den Holländern auf gesellschaftlichen Wege befreunden.'¹ Mevrouw Seyss-Inquart wist toen al wat te geschieden stond: op weg naar Hitlers hoofdkwartier had haar man haar in Wenen opgebeld, bedekt te verstaan gevend welke nieuwe taak hem wachtte: 'Du, Trude, der Führer will dass ich Tulpen pflanzen gehe.'²

Het klonk idyllisch.

Winkelman

Dat Hitler ten aanzien van Denemarken en Noorwegen de politieke invloed der generaals bij voorbaat uitgeschakeld had, was aan hun collega's die de *Militärverwaltung* van Nederland met zoveel zorg voorbereid hadden, onbekend gebleven: de inval in de twee genoemde landen was door een aparte staf voorbereid die niet onder de opperbevelhebber van het leger, von Brauchitsch, ressorteerde, maar onder Keitel, de chef van Hitlers staf als opperbevelhebber van alle delen van de Duitse krijgsmacht: het *Oberkommando der Wehrmacht*. Dat er in Noorwegen op politiek gebied veel misgegaan was, moet wel tot de voor Nederland bestemde gezagsdragers der *Militärverwaltung* doorgedrongen zijn. Desondanks trof het hen en anderen uitermate pijnlijk dat Hitler door hun met zoveel zorg voorbereide opzet een forse streep haalde. De chef-staf van het *Oberkommando des Heeres*, Halder, schreef verbitterd in zijn dagboek dat het gebeurde weer eens 'die völlige Unaufrichtigkeit der obersten Führer dem OKH gegenüber' aange-toond had.³ Daar kwam nog bij, dat von Falkenhausen gedwongen werd, een groot deel van zijn staf in Duitsland achter te laten en dat hij, nadat bevel en tegenbevel elkaar afgewisseld hadden, pas op 19 mei (die avond maakte de Duitse radio Seyss-Inquarts benoeming bekend) verlof kreeg, met een

¹ Herinnering van mevr. Seyss-Inquart (H. J. Neuman: *Arthur Seyss-Inquart* (1967), p. 133). ² A.v., p. 130. ³ F. Halder: *Tagebuch*, 17 mei 1940, aangehaald in Jacobsen: *Dokumente zum Westfeldzug 1940*, p. 39.